

VALKÓCZINÉ KATALIN

A nap életet adó melege

Tudod, arra gondoltam,
még a színeknek is jelentésük van,
attól függően,
van, ki a sárgát
nem szereti, azért,
mert színe az irigységnek,
más pedig azért kedveli,
mert a jóságot jelképezi,
vagy, mert a szeméhez jól illik...
és olyan is,
akinek az eszébe
az élető nap aranysárga,
életet adó sugara jut róla,
megmelegszik tőle,
azért lesz a kedvence...
így van az ember a másikkal,
szereti a jó tulajdonságáért,
ellenszenvet érez a rossz miatt,
de úgy is van,
hogy nem boncolgat,
nem választja szét rosszra és jóra,
megszereti,
nem valamely tulajdonsága miatt,
tudatosság nincsen abban semmi,
ha azért szereti,
mert a látása,
de még ha
csak gondolatban is
megjelenik,
a puszta létezése,
idézi
a legnagyobb télben,
a ragyogó nap
életet adó melegét.

Az anyaság – hivatás

Tudod, arra gondoltam,
hogy az embernek
az életben
vannak feladatai, amik,
ha testestől-lelkestől végzik,
hivatások, nem munkák csupán...
úgy hiszem én,
ilyen hivatás az anyaság,
ami teljes embert kíván,
lehet csinálni másképp,
mellesleg,
hivatás mellett is,
de maradék szívvel,
maradék energiával
nem lehet úgy,
két hivatása az embernek
nem lehet,
az egyik a másiknak
kárára van,
a gyermek egész,
és egész embert kíván,
nem elég neki csak a test,
támaszként
igényt tart a teljes lélekre is
egy jó ideig,
míg lélekben maga is megerősödik...
és maga a szeretet
az is lehet
egy a sok közül,
amit végezni el kell,
de ő is egész embert kíván,
szeretni igazán,
csak hivatásszerűen,
művészien,
isteni ihlettel,
egész lélekkel lehet.